

Beste bezoeker,

Vanaf augustus-september valt de vruchtzetting bij bomen en struiken op hier in het arboretum dus is het de moeite om daar eens bij stil te staan op je wandeling doorheen de collectie. Ook de bloemen bij een aantal *Hydrangea* blijven de aandacht trekken. En af en toe ontdek je nog een *Magnolia* op je pad met hier en daar een bloem - want sommige *Magnolia*'s bloeien een tweede keer in de zomer hetzij wel minder uitbundig dan in het voorjaar. Deze fiche neemt je mee op een wandeling langs 10 markante bomen en struiken in de collectie. Op onderstaande kaart vind je de locatie en een woordje uitleg vind je op de achterzijde. Om de geselecteerde planten gemakkelijk terug te vinden op het terrein kregen ze rode nummerbordjes van 1 tot 10.

Veel ontdekkingsplezier!

- 1: *Viburnum orientale*:** De Nederlandse naam voor *Viburnum* is Sneeuwbal en verwijst naar de afgeronde, witte, bloeiwijzen die ook deze *Viburnum* uit de Kaukasus in het voorjaar tooien. Maar nu zijn het de mooie oranje steenvruchten die opvallen. En in de herfst komt daar nog een mooie bronzen bladverkleuring bovenop. In de zomer is het gelobde blad saladegroen met een blauwgrijze onderkant en geprononceerde nervatuur. Een veelzijdige struik dus!
- 2: *Carya glabra* var. *megacarpa*:** Het geslacht *Carya* hoort bij de walnotenfamilie (Juglandaceae) en is ook gekend als Hickory. *Carya* is de Griekse naam voor noot. Zowel *Carya* als *Juglans* hebben veervormig samengestelde bladeren. De twijgen van *Carya* hebben echter vast merg terwijl dat bij *Juglans* geladderd is. *Glabra* betekent 'glad' wat verwijst naar de kale bladeren. In het Nederlands heet deze boom de Gladbladige bitternoot en in het Engels Pignut hickory omdat het varkens en andere zoogdieren zijn die ze eten. De variëteit *megacarpa* (met grotere vruchten) groeit aan de oostkust van de VS. De vruchten zijn nog groen maar glanzen wat en staan vaak per 2 à 3 waardoor ze opvallen.
- 3: *Carya tomentosa*:** Deze *Carya* uit het oosten van Noord-Amerika is ook beslist de moeite om eens van dichtbij te bekijken. Net als *Carya glabra* kleurt hij prachtig botergeel in de herfst maar hier zijn de samengestelde bladeren zacht behaard - vandaar *C. tomentosa* of Zachte bitternoot - op de onderzijde en op de bladspil (rachis). De bleke bastporiën (lenticellen) contrasteren mooi met de donkerbruine kleur van de twijgen. Zowel de twijgen als de knoppen zijn opvallend fors. De buitenste knopschubben vallen snel af in de herfst waarna de viltig behaarde, bijna lichtgevend gele binnenste schubben zichtbaar worden.
- 4: *Hydrangea quercifolia* 'Snowflake':** De Eikenbladhortensia komt uit het zuidoosten van de Verenigde Staten. Zowel de Nederlandse als de wetenschappelijke naam verwijst naar de diep gelobde bladeren die wat weg hebben van het blad van de Amerikaanse eik. De onderzijde is witviltig. In de herfst verkleuren ze prachtig roodpaars. Typerend voor de selectie Snowflake zijn de zware, piramidale, afhangende bloempluimen die erg barok aandoen. De bloempjes ontwikkelen telkens een nieuwe krans van witte kelkblaadjes (of sepalen) bovenop de oudere kransen die roze kleuren en zo een zwaar gevuld effect creëren.
- 5: *Corylus fargesii*:** Zoals je al kan vermoeden aan de hand van zijn soortnaam werd deze vrij zeldzame Chinese hazelaar ontdekt door pater Farges, een Franse missionaris in China (1844-1912). De soort werd echter nog maar vrij recent geïntroduceerd in Europa. Wat meteen opvalt is de prachtig afschilferende schors in koper- en matbeige tinten. Van nature groeit hij in bergbossen in het westen van China. Het is een opvallend snelle groeier die 25 m tot wie weet zelfs 40 m hoog wordt.
- 6: *Cryptomeria japonica*:** *Cryptomeria* is een monotypisch geslacht: dit wil zeggen dat er maar 1 soort van bestaat die ook enkel en alleen in Japan van nature voorkomt (we spreken dan van een endemische soort). Wat meteen opvalt is de roodachtige vezelige schors en de afbuigende, slanke twijgen met sikkelvormige naalden die spiraalsgewijs ingeplant staan. In Japan werd de schors vroeger gebruikt als dakbedekking.
- 7: *Aesculus wilsonii*:** Ernest Wilson (1876-1930) was een vermaard ontdekkingsreiziger en plantenverzamelaar die enorm veel planten uit China geïntroduceerd heeft in Europa en daarom de bijnaam 'Chinese Wilson' kreeg. Deze Chinese paardenkastanje hoort daar ook bij. De grappige, bijna peervormige vruchten staan duidelijk in trossen bijeen en vallen erg op nu.
- 8: *Magnolia* 'March Til Frost':** Een goeie naam voor deze selectie want je treft er effectief regelmatig donkerroze bloemen op aan vanaf maart tot het weer begint te vriezen in november. Hij ontstond uit een vrij ingewikkelde kruising van August Kehr, een bekende Magnoliakweker uit Amerika waar we zelf ook heel wat andere kruisingen van opgevolgd en benoemd hebben.
- 9: *Malus x zumi* 'Golden Hornet':** Zoals de naam doet vermoeden draagt deze sierappel goudgele appeltjes die tot een heel eind in de winter blijven hangen. De appeltjes zijn eetbaar maar erg wrang en dus niet erg smakelijk. Na nachtvorst smaken ze beter. De appeltjes lenen zich goed voor het maken van gelei omwille van het hoog pectinegehalte. Deze *Malus* heeft een typische, ronde tot eivormige kroon en bloesemt sierlijk wit in de lente.
- 10: *Chaenomeles cathayensis*:** Dit sterk gedoornde struikje uit de rozenfamilie is een sierkwee uit de bergen in Hubei (centraal China) waar hij in bosranden en langs wegkanten groeit. Hij is verwant aan de Kweepeer (*Cydonia oblonga*) en draagt gelijkaardige, geparfumeerde, steenharde vruchten die rauw niet te genieten zijn maar eens gekookt ideaal zijn voor gelei en taart. China (of althans het noordelijke deel ervan) werd tot in de 17de eeuw Cathay genoemd.